

Govern omnipotent

**Ramon
Tremosa**

L'assignació de la terminal sud de l'aeroport del Prat ha anat acompanyada d'una gran operació d'imatge i de pressió sobre la classe política i empresarial catalana, per tal que acceptessin de la millor manera possible el veredict de Madrid. Tot veient com el president del govern espanyol feia coincidir la remodelació del

diari barceloní *La Vanguardia*, el diari que va ser més combatiu al mes de març passat, amb els anuncis de noves terminals satèl·lit i més almoines, vaig pensar en un llibre de Ludwig von Mises tan lúcidament publicat l'any 1944, *Govern omnipotent*.

El gran economista austríac descriu com el govern té un poder creixent i imparabile sobre l'activitat econòmica, que es pot mesurar tant en termes de pressió fiscal (impostos totals/ PIB) com en poder regulador. Avui a l'Espanya autonòmica la pressió fiscal creix des de 1996 sense aturador: tot i les promeses fetes per PP i PSOE per a rebaixar-la, a Espanya la pressió fiscal ha crescut del 32% del PIB de 1996 al 37% de 2006. I el poder regulador de l'estat s'ha modernitzat i s'ha concentrat a Madrid, fins al punt paradoxal següent: ens diuen als catalans que mai no hem tingut tanta autonomia com ara... i mai com ara no havia estat tant freqüentat el pont aeri de Barcelona a Madrid!

Ha estat també a plena llum que alguns agents socials catalans han estat convidats a passar per la seu del Ministeri de Foment a Madrid, per tal d'anar preparant l'assignació de la T-Sud. S'han organitzat reunions entre l'ens públic AENA –que encara, en ple segle XXI, monopolitza la gestió aèria a Espanya– i els governs regionals i locals catalans, per tal de simular que eren escoltats i tinguts en compte. Han demanat plans de negoci a les companyies aèries per a dir que cap no apostava pels vols intercontinentals des del Prat i que, per tant, calia donar un premi als qui encara hi són: Iberia i la seva filial de baix cost Clickair. Aquesta darrera ve al Prat a ocupar tant espai com sigui possible, per impedir que hi vinguin unes altres companyies (les xineses, per exemple) a oferir vols intercontinentals. Cal recordar que perquè una companyia aposti per un aeroport, prèviament un aeroport ha d'apostar per una companyia. Això ho fa la ministra no nacionalista Álvarez quan diu que si a la venda Iberia “perd l'espanyolitat” AENA la farà fora de la T4 de Barajas i li prendrà slots per a volar a Sud-amèrica.

Els partits catalans han estat hàbilment dividits i la societat civil hàbilment satisfeta des del govern central, avui més omnipotent que mai. L'esperança, però, hi és i prové d'un món cada vegada més globalitzat, on l'eficiència és màxima: només el mercat global, que imposa descentralitzacions per eficiència, podrà tombar el centralisme reforçat dels alts funcionaris de l'estat espanyol.

Universitat de Barcelona
www.ramontremosa.cat